

KHÔNG TƯỚC MINH VƯƠNG CHÂN NGÔN

Hán văn: chỉnh lý **Nhiên Đăng tạp chí biên tập bộ**

Việt dịch: HUYỀN THANH

Phật Mẫu Đại Không Tước Minh Vương là **Thân Đăng Lưu** (Niṣyanda-kāya) của Đức Phật **Tỳ Lô Giá Na** (Vairocana), **Thân Biến Hóa** (Nirmāṇa-kāya) của Đức Phật **A Di Đà** (Amitābha), **Thân Thọ Dụng** (Sambhoga-kāya) của Đức Phật **Thích Ca Mâu Ni** (Śākya-muṇi). Ngoài ra, Đức Phật A Di Đà tại Thế Giới **Cực Lạc** (Sukhavatī) ở phương Tây đã biến hóa hiện ra mọi loại **Anh Vũ**, **Không Tước** (chim công), **Ca Lãng Tàn Già**, chim **Cộng Mệnh**... Nhân đây Không Tước cũng là Đức Phật A Di Đà biến hóa hiện ra mà đến. Bởi thế Đại Không Tước Minh Vương là **Thân Biến Hóa** do Đức Phật A Di Đà biến hóa hiện ra, có đủ lực lượng của Đức Phật A Di Đà. Đức Phật Thích Ca Mâu Ni có một đời từng trải qua là **Không Tước Vương** (vua chim công) nên **Thân Thọ Dụng** của bản thân Đức Phật Thích Ca là **Không Tước Vương**

Căn cứ vào sự ghi chép của **Không Tước Minh Vương Kinh**: Khi Đức Phật trụ ở đời, có một vị Tỳ Kheo bị rắn độc cắn gây thương tích, chẳng thể vượt qua được nỗi khổ ấy. Sau khi **A Nan** (Ānanda) hướng về Đức Thích Tôn bẩm cáo thì Đức Thích Tôn mới rời ra một loại Đà La Ni có thể dùng để khu trừ Quỷ My, độc hại, bệnh ác... Đây tức là **Không Tước Minh Vương Chú**.

Ngoài ra, trước đây rất lâu xa, núi Tuyết có một **Kim Sắc Đại Không Tước Vương** bình thời trì tụng **Không Tước Minh Vương Tâm Chú** rất siêng năng, nhân đây thường được an vui. Có một hôm, do tham ái dật lạc cùng với Chúng phần lớn là **Không Tước Nữ** đến vùng đất xa trong núi vui đùa mà quên trì tụng Chú ấy, kết quả bị người thợ săn trong núi bắt được. Ngay lúc Không Tước Vương bị cột trói thì nhất thời khôi phục lại Chính Niệm, trì tụng Chú ấy, sau đó được giải thoát nạn cột nhốt, được tự do.

Nhờ sự mở bày của Đức Thích Tôn mà người đời mới biết nguyên do của Đại Không Tước Minh Vương với Đà La Ni ấy.

Hình tượng của Không Tước Minh Vương tại **Đại Không Tước Minh Vương Họa Tượng Đàn Tràng Nghi Quỹ** ghi chép rất rõ ràng: “Ở chính giữa **Nội Viện** vẽ

hoa sen tám cánh, ở trên đài hoa vẽ **Phật Mẫu Đại Khổng Tước Minh Vương Bồ Tát**, đầu hướng về phương Đông, màu trắng, mặc áo lụa trắng mỏng, đầu đội mũ; Anh Lạc, khoen tai, cánh tay đeo vòng xuyên, các thứ trang nghiêm, cỡi trên **Khổng Tước Vương** (vua chim công) màu vàng ròng, ngồi Kiết Già trên hoa sen trắng, hoặc trên hoa sen xanh lục, trụ tướng Từ Bi có bốn cánh tay. Bên phải: tay thứ nhất cầm hoa sen nở, tay thứ hai cầm Câu Duyên Quả (Quả ấy có dạng tương tự Thủy Cô). Bên trái: tay thứ nhất cầm Cát Tường Quả (như hình Đào Lý), tay thứ hai cầm năm, ba cái lông đuôi chim công”.

Trong bốn loại vật cầm của Khổng Tước Minh Vương đều có tác dụng của vật ấy: **Hoa sen** là dụng của Tứ Tai, **Câu Duyên Quả** là dụng của Kính Ái, **Cát Tường Quả** là dụng của Tăng Ích, **lông đuôi chim công** là dụng của Giáng Phục.

Mật Giáo Thai Tạng Giới Man Trà La đem Tôn này an trí ở vị trí thứ sáu đầu phương Nam của **Tô Tát Địa Viện**, hình tượng hiện bày màu thít, có hai cánh tay, tay phải cầm lông đuôi chim công, tay trái cầm hoa sen, ngồi trên hoa sen đỏ. Mật Hiệu là: **Phật Mẫu Kim Cương** (Buddha-māta-vajra), hoặc **Hộ Thế Kim Cương** (Lokapāla-vajra)

Chân Ngôn là: “**Ông, ma ngọc lợi, cát lạp đế, thoa cáp**”

OM_ MAYURIḤ KIRAMTE SVĀHĀ

(Theo người dịch thì Chân Ngôn này là: OM_ MAYŪRA KRĀNTE SVĀHĀ)

17/02/2014